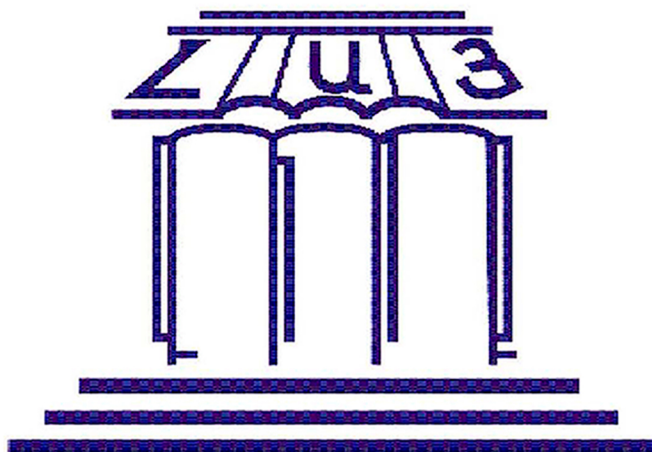

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
նչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Not apply previously

See you

891.995

R-94

2011-07

ՀԵՆՐԻԿ ԹՈՒՄԱՆՅԱՆ

ԿԱՌՈՒՑՈՒՄ

ՆԿ. Կ. ԳԱՅՅԵՃՅԱՆԻ

891,99r
2/89

ԴԵՏՅՐԱՏ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1932

Քաղաքում այս
մեր փոքրիկ,
շենքերի դեմ
բարձրացող,
բանվորները
կառուցող,
քար են տաշում
անդադա՛ր՝
մուրճիկների
հարվածով:

Շենքերի դեմ
այդ լուս ե,
աշխատում են
միասին,
վոմանք քարեր են
ուռել,
վոմանք փայտ են
սղոցում,

ու՛ր տաք բրտինքն ե
ծորում
բանվորների
յերեսին:

Արդեն կապել են
նրանք
պայմանագիր
սոցմրցման,
խոստացել են,
թե կտան,
այդ շենքերը
կառուցվող,
ժամանակին
անպայման:

Դրա համար
ամեն ուր,
ժամը յոթին,

1493

Քրտնաթոր
աշխատանքի
յեն գալիս
և՛ ինժեներ,
և՛ բանվոր,
աշխատում են,
վորպեսզի
սոցմրցումը
չվիժի:

Ահա յեղավ
ընդմիջում.
նախաճաշի
զանգակի
ձայնն ե ահա
ղողանջում:
— վարպետ Խեչո,
մի տաշի,
— կարո՛, չայր

դեռ քաշի.
ձայն են տալիս
իրարու,
և նստում են
թեյեիլու:
Թեյից հետո
յեռանդով
քար են կրում
ուս ուսի,

վարպետները
վորմնագիր
յեղնում են վեր
միասին:

Յեվ շարում են
պատերը,
տաշում են ելի
քարեր,
բարձրանում են
որ-որի,
բետոնակուռ
մեծ շենքեր:

Մեկ-մեկ ժողով
են անում,
իրար լսում
ու խոսում,
թե վոնց անեն
պլանը
կատարեն տաս
ամիսում:

Մեկ-մեկ գալիս են
նրանց
մանուկները
ոգնության,

իրենց փոքրիկ
ձեռներով
ուզում են, վոր
ոգուտ տան:

Կատարում են
շատ թեթև
գործեր, ինչ վոր
կարող են,
վոր մեծերը
հեշտությամբ
այդ շենքերը
կառուցեն:

Ահա այստեղ,
փողոցում,
տրամվայ են
կառուցում.
աշխատում են
ամեն որ
բանվորները
բրտնաթոր:

Մեկը քլունգն
առած՝
ճամբան հարթում
ե գծի,

մեկը չափում
է ահա
լայնքը քանդվող
փողոցի:

Այն մասերում,
ուր արդեն
ճամբան վաղուց
են հարթել,
մեջ տեղերով
փողոցի,
գիծ են գցում
յերկաթի:

Ու բրիգադ
բրիգադի
մրցման կանչեր են
տալիս,
տեսնեն թե ով
շատ և լավ
ճամբաները
կհարթի:

Բանփորներից
թե մեկը
ծուլանա ու
չաշխատի,

կբարձրանա
անունը
կախված մի սև
տախտակի:

Վոր նա զգա,
հասկանա,
յետ կանգնի իր
արարքից,
կրկին յեղնի,
բարձրանա,
չնահանջի
շարքերից:

Իսկ ով համառ
պայքարով
ճեղքվածք չտա
պլանում,
նա իր պայծառ
անունով՝
մեզ հետ վեր է
բարձրանում:
Մտածում են
մի տեղ ել,
փողոցի մյուս
ծայրից,
զցեն ահա
մի նոր ճյուղ,
տրամվայի
նախագիծ:

Այսպես, բոլորով
մեկ տեղ,
տրամվայ են
կառուցում,
ու փայլում են
յերկաթե
յերկու զույգ ուլա
փողոցում:
Վոր անցնի նա,
սլանա,
տրամվայը
շարունակ,
վոր բանվորը
իր գործից,
աշխատանքից
չուշանա:

Քաղաքից դուրս,
անդադար,
բացում են մի
մեծ ուղի:

դա գետնափոր
ու յերկար
նոր ճամբան ե
ջրմուղի:

Այդ նոր ճամբով, բանվորներն ել
վերևից, ջրմուղի,
ջուրն ե գալիս պայմանագիր են
յերգելով, կապած
և առանց տաք աշխատում են
արևի՝ միշտ, անվերջ,
տեղ ե հասնում սոցմրցության
տուներով: մեջ մտած:
Նա գալիս ե Վորպեսդի շուտ,
ու թափվում ժամկետին,
ամբարը մեծ, ճամբան հարթ են
անհատակ, ջրմուղի,
հետո՝ մաս-մաս վոր յեկող մեծ
բաժանվում հնգամյակին,
ու հասնում ե բացեն մի նոր,
գետնի տակ: մեծ ուղի:

Բանվորներն ել իսկ ձորում այն,
ջրմուղի, լեռան մոտ,
պայմանագիր են քլունգներով են
կապած մրցում:
աշխատում են նրանք լույսի,
միշտ, անվերջ, արևի
սոցմրցության կայաններ են
մեջ մտած: կառուցում:
Վորպեսդի շուտ, զինամիտով,
ժամկետին, մուրճերով,
ճամբան հարթ են կուրծքն են քանդում
ջրմուղի, ժայռերի,
վոր յեկող մեծ և նոր ճամբա յեն
հնգամյակին, տալիս,
բացեն մի նոր, այդ հորդառատ
մեծ ուղի: ջրերին:

Իսկ ձորում այն, լեռան մոտ,
քլունգներով են մրցում:
նրանք լույսի, արևի
կայաններ են կառուցում:
զինամիտով, մուրճերով,
կուրծքն են քանդում
ժայռերի, և նոր ճամբա յեն
տալիս, այդ հորդառատ
ջրերին:

Այդպես թեքում են
 նրանք
 հուներ հոսող
 այդ գետի,
 փոր բարձրանանք,
 բարձրանանք,
 ել չմնանք
 մենք հետին:
 Անիվները
 անհամար
 դառնան արագ,
 ու աշխուժ,
 նոր արևը
 այս անմար,
 փայլի փորպես
 մի մեծ ուժ:

Հերոսներն
 այդ ձորի
 կառուցում են
 ու յերգում,
 և պայքարից
 աննահանջ,
 յերբեք, յերբեք
 չեն թեքվում:
 Քաղաքն այս
 բարձրացող
 այսպես դառնում է
 հզոր,
 ու հին շենքերը
 խարխուլ,
 արդեն դարձել են
 անզոր:

Նրանց տեղը
 բազմահարկ
 նոր շենքեր են
 բարձրանում,
 թե գյուղ, թե հանք,
 թե քաղաք
 իր պլանն է
 կառարում:

Այդպես՝ մենք միշտ
 յեղնում ենք,
 ու բարձրանում ենք
 ահա,
 և կառուցում ենք
 խրոխտ,
 յերկաթակուռ
 մի քաղաք:

<< Ազգային գրադարան

NL0400360

ԳԻՆԸ 50 ԿՈՊ.

ՐԻՏ. Վ.ԿԱՐՓԱԴՋՅԱՆ

Գ. ԿԱՐՓԱԴՋՅԱՆ
ՏՐՈՒԿԱ

ԳԻՅ ՍՏՐԱՐՄԵՆԻԻ ԶՐԻՎԱՆԻ 1932

Գրադր 2743

Գրադր 7554 (Բ)

Հրատ. 2275

Տրամ 3000

Երբ Գ. ԿԱՐՓԱԴՋՅԱՆ
ԳԵՅՐԱՐՄԱՆ ԶՐՈՐԱՆ ԵՐԵՎԱՆ

1

8770